

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Vismīļie Dievmāmiņas un Jēzus Sirds godinātāji! Ar prieku esam aizvadījuši mūžībā visskaistāko mēnesi, kurā visa daba ar ziedu krāšņumu slavē savu Kundzi — Dievmāti Mariju, kuru Dievs ir kronējis kā Debesu un zemes Karalieni. Skaistās narcises, tulpes, lauku vijolītes, zeltainās pieneniņas un smaržīgās ievas un ceriņi it kā arī sacentās, ar savu ziedēšanu slavējot Jaunavu Mariju — visskaistāko liliju, kas zied kā Mistiskā roze debesu paradīzes dārzā. Katru vakaru arī mūsu draudzes ticīgo nelielais pulciņš steidzās godināt Dievmāmiņu, dziedot pēc Mises skaisto jauno “Maija dziesmu” maija mēneša dievkalpojuma sākumā, kam sekoja Dievmātes litānijas dziedājums (katru dienu mainot melodiju!) un speciālie slavēšanas uzsaukumi. Pēc nelielas Vissv. Sakramenta adorācijas klusumā ticīgie saņēma noslēguma svētību un atgriezās mājās ar prieku un svētību sirdīs. Latgalē ticīgie pulcējās uz šiem dievkalpojumiem pie ceļmalu krustiņiem, kas ir sena mūsu tautas katoļticīgo tradīcija. Noteikti šie lūgšanu brīži netiks aizmirsti Jaunavas Marijas Bezvainīgajā Sirdī, kura stādīs visas viņas bērnu vajadzības sava Dēla priekšā un mums palīdzēs kā stiprā Aizbildne pie Dieva.

Jūnija mēnesis aicina ticīgos atdot pienācīgu godu pašam Dieva Dēlam, kurš pieņēma mūsu cilvēcisko dabu un mantoja no savas Mātes Marijas ļoti mīlošo Sirdi. Kopš 17. gs. visā katoliskajā pasaulē izplatījās Jēzus Sirds kulta, pateicoties sv. Marijas Margaritas Aļakok dedzīgajai darbībai. Sirds ir mīlestības simbols, kas ļauj pieņemt otru cilvēku ar visām viņa dažādībām un īpatnībām, nepilnībām un grēkiem. Dieva Mīlestība izpaužas uz cilvēci tieši caur Viņa Dēlu Jēzu, kuru kā savu redzamo dievišķās Mīlestības zīmi Tēvs sūtīja grēka un naida saplosītajā pasaulē. Kaut arī esam šo Sirdi caurdūruši ar neticības un vienaldzības šķēpu, tomēr Pestītājs nepārstāj mūs mīlēt un glābt, jo viņa cilvēciskajās krūtīs pukst Dieva Mīlestības Sirds, kas piedod grēciniekiem pat vislielākās vainas un grēkus. “Lūdziet, un jūs saņemsiet, klauvējiet, un jums tiks atvērts!”, tā mācīja Kristus savus mācekļus. Uzticēsim Dievišķajai Jēzus Sirdij šajā jūnija mēnesī visas mūsu dzīves problēmas, grūtības, slimības, ciešanas un neveiksmes! Vēl ar lielāku dedzību piedalīsimies Jēzus Sirds dievkalpojumos mūsu draudzes baznīcā katru dienu pēc sv. Mises un praktizēsim tos savās ģimenēs mājās!

Jūnija mēnesis ir ļoti intensīvs lūgšanu laiks Kristus Baznīcā, aicinot ticīgos uz vairākiem obligāti svinamajiem svētkiem gan Kristus, gan Viņa svēto godam. 4.06. svinēsim Kristus Miesas un Asiņu svētkus, kuri iekrīt ceturtdienā pēc Vissvētās Trīsvienības svētkiem. Vissvētākā Sakramenta svētku oktāvas svētdienā 7.06. dosimies Euharistikajā procesijā, kuras laikā dievnama četros stūros tiks pasludināts evaņģēlijs par Kristus Miesu. Šī procesija ir kļuvusi zināmā mērā ekumeniska mūsu draudzē, jo tajā pēdējās divās Stacijās evaņģēliju pasludināja luterāņu draudzes mācītājs, sniedzot arī nelielu tā skaidrojumu. Tas ir brīnišķīgi, ja Vissvētākā Sakramenta priekšā uz ceļiem var stāvēt blakus gan katoļticīgie, gan luterāņi! Lai ir slavēts Dieva Dēls!

Mēs varam tikai priecāties par tik patiesām un sirsnīgām ekumeniskajām saitēm, kas mūs vieno ar brāļiem luterāņiem Lielvārdē! Par to ir liels paldies mācītājam Ingusam Dāboliņam, ar kuru esam cieši vienoti daudzās ticības jautājumos un cīnāties kopā pret to milzīgo neticības, garīgās vienaldzības un pretestības vilni, kas ir pārklājis šo skaisto Lielvārdes novadu Daugavas krastos. Diemžēl te ir jāstāpjas ar neticami stiprām padomju stagnācijas laika tendencēm, kuras apspieda ticības garu cilvēkos un uzspieda tiem savas bezdievības ideoloģijas, uzskatot, ka tādu ateistisku padomju laiku cilvēku Lielvārdes novadā arvien ir ap 80%. Bet reāli šeit dzīvo ļoti daudz latgaliešu, kuri atjaunoja katoļticību Vidzemē un Kurzemē pēc Otrā pasaules kara, kad daudzi bija spiesti bēgt uz rietumiem no Latgales, kuru demolēja padomju vara. Vai tiešām mūsu latgaliešos, kurus var bieži dzirdēt ik uz stūra Lielvārdē, ir izdzisusi ticība un mīlestība uz Dievu un Baznīcu? Vai tiešām viņu sirdis ir tik ļoti nocietinātas, ka atļaus nomainīt savu sentēvu ticību pret neopagānu un dievturu piedāvāto “jauno reliģiju”? Mums ir jābūt stipriem un vienotiem, ja mēs gribam saglabāt arī šos 20%, kas mums te atvēlēti kā kristiešiem. Tāpēc būsim vienoti lūgšanās un darbos!!!

Dārgie draudzes locekļi! Esam veikuši dievnama pamatu apsekošanas darbus, kuru rezultāti nav iepriecinoši, jo pamati ir uzlikti uz plikas smilts, pat bez šķembām apakšā, nerunājot jau par to sasiešanu ar armatūru. Nav brīnums, ka tie nav stabili un sēžas zemē. Tāpēc aicinu atbalstīt finansiāli priekšā stāvošos lielos remontdarbus pamatu un sienu glābšanas darbiem, lai atjaunotu draudzes dievnamu. Paldies visiem par sadarbību un atbalstu! Mīlu jūs visus! *pr. A.*

Mēs, māmiņas un vecmāmiņas, sakām — PALDIES!

Skaisti noformētu apsveikumu ar tajā ietvertu V. Kalves dzejoli saņēmu no mūsu priestera A. Solima Mātes dienā. Izvēlētais dzejolis un prāvesta sirsnīgais novēlējums svētkos aizkustināja, radīja pārdomas. V. Kalves rakstītās rindas ir patiesas un dziļi emocionālas: *“Kopā ar tavējo mātes sirds pukst, Jūt tavus priekus, tavas jūt sāpes.”*

Mēs, māmiņas, vecmāmiņas un tai pašā reizē arī meitas, šīs sajūtas esam izbaudījušas savā dzīvē un pilnībā piekritām dzejnieces atziņai.

Vispēcīgāk sirds stīgas aizskāra rindas:

*“Sadeg un izkūst kā svecīte māte,
Sirds ir kā deglis, kas kvēlojojt dziest.”*

Jā, mūsu mīļās mātes, vecmāmiņas ar katru gadu kļūst baltākas, kā ābeles ziedos.. Tad aiziet, atstājot mūsos savus tikumus, darbus, mantoto mīlestību pret bērniem.

Katrā valodā atrodami vārdi, kam ir brīnišķīga, dziļi svēta skaņa, ar ko var izteikt mīlestību, pateicību. Kad tos dzirdam vai izsakām, katrā no mums ieskanas kaut kas neizsakāms, it kā mūžības šalkas plūstu pretī tikko jaušamai gaismai.

Izsakām: tēva mājas, Daugava, Dzimtene – lai kur arī esam - saviņņojums mostas, gaisma plūst! Bet tagad izsakām: māte.

Visā milzīgajā valodas krājumā ir tikai viens vienīgs vārds, kas augstāks par šo: “Dievs”.

Dievs ir viss it visur – Viņā zvīļo saule un zvaigznes, Viņā ir cilvēku sirdsprāts, kas mums iedvesmo prātu un paceļ rokas svētīgajiem darbiem.

“Dievs — svētdiena, kas savu svinīgo spožumu klāj pār visu nedēļu, bet māte – mīļā, labā darbdiena, kas mudina čakli strādāt, kas noglauda karsto pieri un klāj spodri balto autu pār dzīves tīri berzto galdu” (Valdis)

Atcerēsimies, ka Dievs ir augstāks un varenāks par māti, bet no visa, kas dzīvo, māte stāv Dievam vistuvāk.

Paldies prāvesta Andra mātei Annai Solimai par dēlu, ar kuru var lepoties ne tikai viņa, bet arī visa mūsu draudze!

“Paldies... Pirmo reizi šis vārds nošalca kā rīta vēsma, kad gulēju mātei līdzās, satīts rullītī kā vēl no kūnas neizkūņojies kāpurs. Tad mans tēvs, noliecies mātei pie vaiga, čukstēja: “Paldies par tavām ciešanām paldies par laimi, ko dāvā man ar šo puisēnu!” Un māte tikko dzirdami atteica: “Paldies Dievam.””

(J. Jaunsudrabiņš “Baltā grāmata”)

Silvija Raga

**Sirsnīgi pateicamies priesterim
A.Solimam un tiem draudzes locekļiem,
kuri bija ar mums kopā mīļo vīru
Staņislavu Banušu pavadot pēdējā
gaitā.**

Sieva Lidija, bērni, mazbērni

Mīļš paldies priesterim par viņa vadītajām katehēzes nodarbībām un mūsu dēlu Ivara un Edgara sagatavošanu Pirmajai Svētajai Komūnijai.

Vladimirs un Baiba Čubatjuki

„Bez lūgšanas dvēsele ir mirusi ...” (Māte Terēze)

Katru svētdienu, dzirdot priestera aicinājumu rakstīt draudzes avīzītei, es pie sevis nodomāju: „nu varbūt šoreiz”. Bet ko tad lai raksta, ir tik grūti saņemties un izdarīt kaut ko, ko tu nekad neesi darījis. Tikpat grūti, kā pārvarēt sevi, savu slinkumu, savus ieradumus (ne vienmēr tos labākos), lai apmeklētu baznīcu katru svētdienu. Ja man kāds vēl pirms gada būtu teicis, ka visu, kas manai sirdij vajadzīgs, es atradīšu lūgšanās, es nezinu, vai būtu tam noticējusi. Jo vēl gadu atpakaļ es nebiju gatava atmet savus sliktos ieradumus, biju tāda pati noklīdusi avs kā daudzas citas. Lai gan jāatzīstas, ka tajās retajās reizēs, kad tomēr apmeklēju baznīcu, vienmēr sev nosolījos darīt to biežāk, jo pēc baznīcas apmeklējumiem vienmēr jutu neparastu mieru. Meklēt šo mieru savai sirdij uz baznīcu devos arī kādā janvāra vakarā, un ticiet vai nē - es to atradu, es atradu atbildes uz visiem saviem jautājumiem. Jo biežāk es sāku apmeklēt baznīcu un piedalīties skaistajos dievkalpojumos, jo vairāk man likās, ka dzīvot kļūst vieglāk. Es jutu, ka mainos, mainās mana domāšana, attieksme pret cilvēkiem, pret dzīvi kopumā, tas, kas agrāk satrauca, tagad likās mazsvarīgs un nenožīmīgs. Atmiņā nāk klostermāšas Ineses vārdi: *„Ja cilvēks lūdzas un nekas nemainās, tad kaut kas nav kārtībā ar viņa lūgšanos.”*

Baiba Čubatjuka

**Kultūras notikuma *Baznīcu nakts* ietvaros
5.jūnija vakarā no plkst.18 visos Latvijas
novados – Kurzemē, Zemgalē, Vidzemē,
Latgalē - un Rīgā būs atvērtas 145 baznīcas**

Baznīcu nakts ir kultūras notikums, kas kristīgo draudžu baznīcās notiek vasaras sākumā, jūnijā. Tas ir laiks, kad baznīcā ienākt citādi un iepazīt kultūras un garīgās vērtības. Pasākuma dienā baznīcas ir atvērtas līdz pusnaktij un pat ilgāk. Nāc un esi viesis - izaudi mūziku, mākslu, arhitektūru, sarunas, dziesmas, klusumu un lūgšanu.

Sīkāku informāciju meklējiet—<http://www.baznicunakts.lv>

Vēlās laulības

“Lūdz, lai žēlsirdības straume

Dvēseli TEV nomazgā.

Kamēr žēlsirdības laiks,

Kamēr Euharistija,

Nāc tuvāk vēl pie altāra.” (V. Kalve)

Maijā – Dievmāmiņas mēneša trešajā svētdienā mūsu baznīcā laulājās cienījamos gadus ticīgi draudzes locekļi – Jāzeps un Antonija Romanovski. Viņu kopdzīve sākās pirms 53 gadiem, apliecinot savu mīlestību dzimtsarakstu nodaļā. Tas bija laiks, kad vārdi “Baznīca” un “Dievs” bija aizliegti. Bijām visi iebiedēti, lai nekaitētu saviem vecākiem vai bērniem izglītības iegūšanai.

Tajā laikā bijām jau pieradināti, ka Baznīcā laulāties nav vajadzīgs, jo Dieva nav. Vecāki gan klusi ieteica vēlējuma izteiksmē “vajadzētu salaulāties baznīcā”, bet mēs to it kā nedzirdējām. Tas bija sabiedrībā iesakņojies slikts ieradums, tāpat kā pašlaik veido kopdzīvi, rada bērnus bez jebkādam rakstiskām saistībām. Tā pieradām un dzīvojām nemanot, gadiem ejot uz priekšu, līdz atjēdzāmies, ka esam pagāni un kalpojam sātanam.

Taisnība, jau 25 gadus esam brīvi no komunisma ideoloģijas un varam apliecināt savu ticību, apmeklējot Dievnamu, piedaloties Sv. Misē un pieņemot Komūniju. Bet vecā dzīve ir tā pierasta, laba, grēku nesajūtam un tā turpinās. Tomēr katram pienāk brīdis, mirklis, kad nevēlamies dzīvot pa vecam. Sākam meklēt Dievu, jo redzam – visapkārt mums dzīvo daudz ticīgo, baznīcā gājēju. Arī Jāzepa un Antonijas dzīve ritēja līdzīgi. Dzīvojot un strādājot laukos, tas nāca ļoti, ļoti lēni. Lauku darbi un saimniecība prasa savu. Nebeidzamie darbi un slimības, kas piemetas, sauc pēc atpūtas. Līdz ar to Baznīca paliek otrā vietā, ja ne pēdējā. Lūgšanas mājās un Aglonas svētki vienreiz gadā neatsver Euharistiju. Tāpēc, kad pr. Andris uzrunāja Jāzepu, iedrošinot un pārliecinot veikt laulības ritu, tad Antonija vēlējās, jo ātrāk, jo labāk, jo dvēsele ilgojas

pēc Euharistijas.

Antonija un Jāzeps bija ļoti pārsteigti un arī nobijušies, ka laulību ceremonija ir tik svinīga. Ziedu arka, ko veidoja bērni un mazbērni, ļoti savilņoja līdz sirds dziļumiem.

“To atceries, bērns, esi mazs tu vai liels,

Vienalga, cik tālu prom būtu no mātes:

Kopā ar tavējo mātes sirds pukst,

Jūt tavus priekus, tavas jūt sāpes.” (V. Kalve)

Šai ģimenē izaudzināti un izskoloti trīs bērni. Tas nebija viegli, kad par darbu maksāja niecīgu algu. Pirmā meita ir ārste – ātrās palīdzības darbiniece, dēls – tālbraucējs šoferis un jaunākā meita – skolotāja Ķeguma vidusskolā. Jau no mazām dienām bērni un mazbērni ir strādājuši visus lauku darbus. Norūdījušies pret visādām grūtībām. Visi veiksmīgi strādā vai arī vēl studē atbilstoši savam vecumam un interesēm. Visa lielā sakuplojusī ģimene ir draudzīga un izpalīdzīga. Visi mazbērni cenšas atbalstīt viens otru un nekad neaizmirst savas mammas un vecmammu, vectēvu.

Nesen (aprīlī) bija noorganizējuši ekskursiju pa Rīgu un gaismas pili. Redzētais pārsteidza vecvecākus, jo paši to izdarīt nespēja. Rīga mainās un kļūst skaistāka ar katru dienu un, ja gadiem tur nav būs, tad var apmaldīties kaut vai Rīgas stacijā.

Vecmamma Antonija atrada iespēju nokristīt savus bērnus un mazbērnus. Mācījusi viņiem pirmo Krusta zīmi un viņi ir arī saņēmuši Pirmo komūniju.

“Vis bērniem un mazbērniem vēl.

Nav laimes lielākas,

Kā redzēt tos augam

Un veidojot dzīvi

savu”.

Laulību liecinieki

Viktors un

Ludmila Apsīši

P.S. 15.05. Viktors

Apsītis konvertējās

Romas katoliskajā

Baznīcā, bet 17.05.

Laulību misē bija viņa

Pirmā svētā Komūnija, kuras laikā Jēzus pirmo reizi ienāca viņa attīrītajā sirdī zem maizes un vīna zīmēm. Apsveicam!

Dvēseles pieskāriens

| Dzili, dziļi sirds dziļumos dvēselīte mīt,

| Ar pieskārienu sirdij liek sevi pamanīt.

| Kad sāpēs saņņaudzas sirds, kad acīs dimants mirdz,

| Tad zini, ka esi vēl dzīvs un Dievam vajadzīgs.

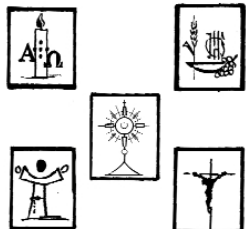
| Ar lūgšanas vārdiem pateicies Dievam,

| Par dāvanu – dvēselīti – mūžības vērtību to.

| Sirds sāpes mitēsies, mirdzums kas acīs, dvēseli veldzēs

| Un nekas vairs nebūs vajadzīgs, jo Dievs tev palīdzēs.

Valērija Kalve

Dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta
uzstādīšana un adorācija;
10:30 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00** un Jēzus Sirds
dievkalpojums.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: sv. Mise pl. **19:00** un Jēzus Sirds
dievkalpojums.

**Katru dienu pēc sv. Mises būs Jēzus Sirds
dievkalpojums, ko praktizējat arī ģimenēs!**

2. jūnijā — pl. **19:00** pr. Andra Solima pateicības
sv. Mise par **Priesterības 24 gadiem.**

4. jūnijā — **Kristus Miesas un Asiņu svētkos:**
pl. **18:00** — Svētā Stunda; pl. **19:00** — sv. Mise.

7. jūnijā — **Kristus Miesas un Asiņu svētku
oktāvas svētdienā:**

11:00 — sv. Mise un Euharistiskā procesija ar 4
evanģēlijiem un bērnu pasvētīšana.

11. jūnijā — **Kristus Miesas un Asiņu svētku
oktāvas noslēgumā:** pl. **19:00** — sv. Mise
un lauku zāļu un ziedu pasvētīšana.

12. jūnijā — **Vissvētākās Jēzus Sirds**

lielajos svētkos: pl. **19:00**
— svētku sv. Mise un
Jēzus Sirds
dievkalpojums.

13. jūnijā — **Vissv.
Jaunavas Marijas**

**Bezvainīgās Sirds svētkos un sv. Padovas Antona
piemiņas dienā:**

Rīgā, Maskavas ielā 309A, pl. **11:00** notiks jaunās
sv. Antona baznīcas konsekrācija un pr. Oļģerta
Daļeckā Priesterības 50 gadu jubilejas
dievkalpojums. Lielvārdē: pl. **19:00** — sv. Mise.

23. jūnijā — **Sv. Jāņa Kristītāja Dzimšanas svētku
Vigilijā:** pl. **11:00** — sv. Mise.

24. jūnijā — **Sv. Jāņa Kristītāja Dzimšanas
svētkos:** pl. **12:00** — sv. Mise.

29. jūnijā — **Sv. Apustuļu Pētera un Pāvila svētki:**
pl. **19:00** — svētku sv. Mise.

**Sirsnīgi sveicam jauniesvētīto priesteri Juri
Skuteli un pr. Vitoldu Kokaru ordinācijas dienā
31. maijā! Nepagurstiet mīlestības kalpošanā!**

Draudze sveic mūsu priesteri Andri Solimu:

✠ Ordinācijas svētkos - 2. jūnijā:
vēlam Svētā Gara spēku draudzes vadīšanā, no
sirds kalpojot Kungam!

Stāv gadiem pāri darbs un pienākums,
Ko Dievs ir licis godam pildīt Jums.
Lai debess gaisma zemei pāri plūst,
Lai labie vārdi tumsā nesarūs.

Gaišs vēlējums Jums gadu kalnā skan,
Kur gaismas avots veldzi sniedza man.
Par visu paldies sirds grib pasacīt,
Lai Gara spēks Jums gadiem līdzī iet. /Anna Rode/

✠ Dzimšanas dienā – 10. jūnijā:
vēlam veselību, izturību un pašāvēību uz Kungu !

Dvēseles baltumā, cerību glāstā
Bērnības saule atmiņas stāsta.
Dzimtenes pakalnos šūpojas dziesma,
Glabājot prieku un draudzības liesmu.
Ticības, cerības dziesmotā ceļā
Zvaigžņotās debesis svētību deva. /Anna Rode/

Sveču liesmās, ziedu dvesmā virmo Dievam altāris.
Mīlestības lūgšanas nesot, svētkus svin jauns priesteris.

* * * * *

Nāc, Kristus karaliskās paklausības kalps
Pie Dieva altāra ar pārdabisku prieku!
Tu mūsu vidū tā kā eņģel's balts,
Lai cilvēkbērni Gaismas ceļu ietu.

* * * * *
Lai Vārda sēkla labā zemē krīt
Ar tuvākmīlestības veldzējošām slāpēm,
Lai Dieva apredzībā saulains zied ik rīts,
Lai Dieva maigumā dzīst visas, visas, sāpes!

* * * * *
Tu laimīgais! Tev priesterībā staigāt,
Jo dzied un gaviļē viss debesīgā spēkā,
Kad svētība kā vīraks smaržām svaigām
Pār tautu nolīst Gaisma nepārspēta.

Būsim šodien jo līksmi,
Svinīgi slavējot Dievu, -
Vēlēsim priesterim mūsu
Daudz cildenu gaismas dienu
Un stipru veselību visa mūža garumā!

A. Rožāne

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Antoņinu Ratnieci (76) - 7.06.; Mariju Nartišu
(75) - 7.06.; Mariju Celķerti (75) - 1.06.; Liliju
Ivulāni (65) - 17.06.; pr. Ilmāru Tolstovu (38) -
25.05.; mācītāju Ingusu Dāboliņu — 26.06.

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv)
Atbildīgais redaktors: Ilze Sniedziņa
(e-pasts: ilze.sniega@inbox.lv)

